

СИЛАТА НА ВЯРАТА

chitanka.info

Свитата на Процъфтяващия се състояла от хора с впечатляващо родословие. Облечени в бяла коприна, те се возели на колесници или се разхождали бавно, гледайки отвисоко останалите.

Когато забелязали Кай от планината Шан, стар и слаб, със силно загоряло лице и просто облекло, всички те се отнесли към него презрително и започнали да му се присмиват, лъжели го, биели го, блъскали го. Но Кай не се сърдел, мъчителите се уморили да измислят нови и нови гаври.

Тогава заедно с Кай те се качили на високата кула и един от тях се пошегувал:

— Който се хвърли от кулата, ще получи сто жълтици.

Другите започнали да се преструват, че искат да скочат, а Кай, който не разбрал, че се подиграват с него, побързал да скочи първи. Приземил се като птица, без да се нарани изобщо.

Придворните на Фан помислили това за случайност и не се удивили много. После някой показал опасен вир в реката и казал:

— Там има скъпоценен бисер. Гмурни се и го извади.

Кай отново послушал и се гмурнал. И наистина излязъл с прекрасен бисер.

Сега вече всички се замислили, а Процъфтяващия наредил да хранят Кай с месо и да го обличат в коприна като останалите.

Веднъж в съкровищницата на Фан избухнал силен пожар. Процъфтяващия казал:

— Ако успееш да влезеш в огъня и да спасиш коприната, ще ти дам за награда всичко, което извадиш от пламъците.

Без да се колебае, Кай влязъл вътре и когато излязъл, по него нямало дори следа от сажди.

Тогава всички в двореца на Фан решили, че той има някакви свръхестествени умения и започнали да му се извиняват.

— Ние не знаехме, че ти умееш да правиш чудеса и те лъжехме. Не знаехме, че си светец и те обиждахме. Ние сме глухи и слепи глупци! Но позволи ни да те попитаме: каква е тайната ти?

— Нямам никаква тайна, — отговорил Кай от планината Шан. — Сърцето ми не знае защо се получава така. Все пак ще се опитам да ви разкажа нещо: наскоро двама от вас нощувах в колибата ми и аз ги чух да възхваляват Процъфтяващия, който има власт да умъртви живия и да съживи мъртвия, да направи от богатия бедняк и от бедния

богаташ. И дойдох при него въпреки дългия път, защото наистина нямах никакво друго желание.

Когато пристигнах тук, вярвах на всяка ваша дума. Без да мисля за опасността и за последствията, се страхувах само да не би да се окажа недостатъчно предан, недостатъчно изпълнителен. Мислех само за едно и нищо не можеше да ме спре. Това е всичко.

Едва сега, когато разбрах, че сте ме лъгали, в мен се надигат съмнения и тревоги, започвам да се вслушвам в похвалите ви. Припомням си случилото се: имах късмета да не изгоря, да не потъна... Сега се изпотявам и треперя от страх. Не знам ще успея ли да извърша всичко това отново.

Оттогава придворните на Фан не се осмелявали да обиждат дрипльовците по пътищата. Когато ги срещали, слизали от колесниците и им се кланяли.

Когато узнал това, Дзай У съобщил на Конфуций, който казал:

— Нима не знаеш, че човек, който искрено вярва, е способен да въздейства на предметите, да отдели Небето и Земята, боговете и душите на предците, да пресече Вселената от изток на запад, от север на юг, от зенита до надира. И никоя пропаст, вир или пожар не може да го спре. Нищо не може. Кай от планината Шан е повярвал в лъжата, нищо не му е попречило. Още повече когато двете страни са искрени. Запомни това, младежо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.